

Hele dette store Tal af Lærere kunde efter en Tjenestetid af 20 Aar, i hvilken Aarrække Statens Alderstillæg falder og naar sit fulde Beløb, nemlig 700 Kr., alt-
saa kun naa en Slutløn, foruden Bolig, Have og Brændsel, paa 1,300—1,600 Kr.

Købstadskolens Lærere naaede noget videre efter Loven af 1899, idet de efter de samme 20 Aar kunde faa en Slutløn paa 2,000—2,200—2,400 Kr. Men ogsaa mange af disse have ligesom Kollegerne i Landsby-
skolens smaa Embeder maattet sidde igen-
nem mange Aar i meget smaa Kaar, idet de maatte begynde med 1,000 Kr.

Bortsalget af Landsbyembedernes Jordlodder har været et stort økonomisk Tab for en Mængde Lærere. Loven af 1899 aabnede Adgang for Bortsalg, og da det var blevet en ret udbredt Mening blandt Lærerne, at det var bedst at komme af med Jorden, er der i de forløbne Aar solgt mange Hundrede Skolelodder og vist nok slet ingen udlagt til ny Embeder. Opgangstiderne for Landbruget gjorde Tabet endnu mere føleligt og iøjnefal-
dende. Overgangen fra at kunne forsyne Spisekammer og Kælder med Naturalier fra Mark og Stald til at skulle „leve paa Pungen“ har for mange Lærere bragt en meget bitter Erfaring og svækket deres Evne til at klare sig gennem dyre Tider.

Naar man tillige husker, at samtidig med en voksende Fordyrelse af de unge Læreres Uddannelse ændredes efterhaanden i nogen Grad Tilgangen til Seminarierne i den Retning, at Eleverne i de senere Aar komme fra mindre velhavende Hjem og derfor tidt maa forlade Eksamensbordet med en Læsegæld paa omtrent et Par Tusinde Kr., saa vil man have let ved at forstaa, at den jævnlig fremsatte Paa-
stand om Nød i mange Lærerhjem har sin fulde Rigtighed. Naturligvis udelukker dette ikke, at Lærerne i de større Em-
beder sidde i taalelige Kaar. Ønskeligheden af at gennemføre en rimelig Lønforbedring er gentagende kommen til Orde i Rigs-
dagen, og Danmarks Lærerforening havde gennem sin Formand under 19. December 1906 indgivet et Andragende til Kultus-

ministeriet om en almindelig Lønreform for samtlige Lærere og Lærerinder i den offentlige Skole. Det foreliggende Forslag er Ministeriets Svar paa disse Henstillin-
ger og Ønsker.

I det hele og det væsentlige har For-
slaget fundet Anerkendelse i Udvalget. Dette udelukker ikke, at Ønsker om, ret betydelige Ændringer paa visse Punkter ere komne til Orde og have fundet Udtryk i Ændringsforslagene. Det forekommer saa-
ledes et Flertal, at Forslaget favoriserer Køb-
stadkommunerne sammenlignet med Land-
kommunerne. Statskassen overtager nu alle Alderstillæg i Købstadskolen, medens Kom-
munen hidtil har baaret de to første. Derved kommer Staten til fremtidig at yde en Køb-
stadlærer et langt større Løntillæg end Landsbylæreren, tidligere 800 à 900 Kr. mod 700, nu efter Forslaget 1,400 à 1,500 mod 1,000. Derfor ville Bykommunerne ogsaa, hvis Forslaget gennemførtes uforandret, slippe med en Forøgelse af Udgifterne til Lønningerne af ca. 13 pCt., medens den tilsvarende Procent for Landkommunerne vil blive 24 à 25. Hertil kommer, at Køb-
stæderne ved at indlemme Mellemskolen med Realklasse i den offentlige Folkeskole kunne indrette en udvidet Undervisning indtil Børnenes 16de Aar med fuldt Stats-
tilskud til Lærerne ved denne fortsatte Undervisning, baade hvad Løn og Pension angaar, foruden at Bykommunen, naar den overtager en hidtil privat virkende Real-
skole, i Regelen beholder dens Statstil-
skud, som oftest et Par Tusind Kr. Alt dette ere de allerfleste Landkommuner af-
skaarne fra.

I Sammenhæng med denne Betragt-
ning maa nogle af Ændringsforslagene ses.

Paa et andet Punkt har Flertallet ogsaa ment det ønskeligt at fravige Forslaget. Her tænkes paa Regelen for Landsbyembeder-
nes Begyndelsesløns Forhøjelse, nemlig 25 pCt. af den normerede Løn. Under 1ste Behandling blev denne Regel fra mange Sider betegnet som mindre heldig, idet forskellige Talere gjorde gældende, at det vilde vække Uvillie baade i Befolk-
ningen og iblandt Lærerne, om Lønrefor-